

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2999

Vragen van het lid **Wolbert** (PvdA) aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het bericht dat gehandicapten niet meer naar hun dagbesteding kunnen als gevolg van het Kunduz-akkoord* (ingezonden 20 juni 2012).

Antwoord van staatssecretaris **Veldhuijzen van Zanten-Hyllner** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 10 juli 2012).

Vraag 1

Kent u het bericht dat rolstoelgebruikers geen taxivervoer meer dreigen te krijgen als gevolg van de maatregelen uit het begrotingsakkoord van de Kunduz-coalitie?¹

Antwoord 1

Ja, het bericht is mij bekend.

Vraag 2, 3, 4

Als het taxivervoer niet meer betaald kan worden, welke alternatieven heeft u dan voor mensen in een rolstoel voorhanden?

Mogen instellingen het vervoer vanuit de instelling weigeren, in lengte limiteren of in frequentie rantsoeneren, of is dat verboden?

Kregen instellingen tot nu toe teveel vergoedingen voor de vervoerkosten, of maakten de bewoners naar uw opvatting te vaak gebruik van dit vervoer? Zo ja, waaruit blijkt dat? Zo nee, waarom bezuinigt u dan op de mobiliteit van gehandicapten?

Antwoord 2, 3, 4,

De partijen uit het Begrotingsakkoord hebben gekozen voor een harmonisatie van de tarieven voor vervoer van en naar dagbesteding/behandeling en daar minder middelen voor beschikbaar te stellen. Dit vervoer is een aanspraak waarop een cliënt recht heeft en waarvoor een instelling wordt bekostigd. Daarvoor krijgt de instelling vanaf 2013 een nieuw normbedrag. Het is aan de instelling de exploitatie en het vervoersaanbod efficiënt te realiseren. Daarbij dient in overleg met de cliënt vervoer gerealiseerd te worden. Er kan sprake zijn van limitering als een cliënt bijvoorbeeld alleen met de taxi naar een veel verderop gelegen aanbieder wilt reizen, terwijl alternatieven in de buurt aanwezig zijn.

¹ Hart van Nederland, 18 juni.

In 2011 heeft de NZa door PriceWaterhouseCoopers onderzoek laten doen naar een nieuw normtarief voor het vervoer van en naar dagbesteding/ behandeling. Dit onderzoek is in maart 2012 opgeleverd. Uit dit onderzoek is gebleken dat er sprake is van een grote spreiding van de kosten die instellingen maken bij de organisatie van het vervoer. Dit varieert van ca. € 2 voor een vervoersbeweging (retour) tot en met € 50 en hoger. De wijze waarop instellingen het vervoer organiseren, varieert. In het onderzoek wordt een beperkt verschil gevonden tussen de kosten intramuraal en extramuraal voor vervoer. Verder zijn geen relaties gevonden tussen, kosten en vervoersafstand, kosten en reistijd en kosten en het al dan niet kind zijn van de vervoerde cliënt.

Op grond van de bestaande beleidsregel vervoerskosten krijgt de instelling een normbedrag voor een vervoersbeweging (een retour). Daarbovenop wordt 75% van de meerkosten van het vervoer vergoed. De NZa merkt op dat de mogelijkheid voor een instelling om de meerkosten van vervoer af te wentelen, niet noodzaakt tot een doelmatige organisatie ervan. PriceWaterhouseCoopers merkt op dat in de afspraken tussen instellingen en zorgkantoren er maar beperkt aandacht is voor de doelmatige inzet van vervoer.